

Tartalom

- Kisfaludy Napok
 - Révai Bál 2001
 - Csak úgy nézelődöm
 - Egy arc a Révaiból
 - Országos döntőbe jutottak
 - Búcsúzik a 12.C!
 - Egy hetünk Erfurtban
 - Búcsúzik a 12.A!
 - Kiemelkedési lehetőség
 - A Kisfaludy Napok eredményei 2001
 - Révaisok Németországi szereplése
-

Kisfaludy Napok

Már bemelegítettünk, minden kész, csak várunk kell. Az adrenalin szint lassan nőni kezd, ahogy közeleg a pillanat. Még egy utolsó "egy mindenkiért, mindenki egyért" kézfogás, egy "sikerülni fog mosoly" és mindent bele!

Valahogy így érezhették magukat a fellépők március 17-én, mielőtt színpadra léptek, hogy megmutassák mit tudnak. Igen, a Kisfaludy Napokról "beszélek" (bár erre a címből is lehetett következtetni) amelyet idén a BBÁMK-ban rendeztek meg nagy meglepetésünkre. Már rögtön a helyszínt egy negatív dolognak tartottam, mivel a színpad ott rengkívül mély és széles, amit bejátszani nagyon nehéz. (A színekörösök biztos tudják mire gondolok). Ez a kisebb probléma azonban egyáltalán nem törte le a résztvevőket, sőt az idei fesztivált még nagyobb érdeklődés kísérte, mint a tavalyit. Bár az egész megyéből összesen 10 csapat vett részt, még mindig mi, révaisok voltunk a legtöbben. (5 csoport). A felhozatal is gazdagabbnak bizonyult a tavalyihoz képest, sőt (talán) érdekesebbnek is! Kedvünkre válogathattunk Goethe, Shakespeare, Beckett vagy akár Mrozek műveiből, nem is említve Németh Ervin feldolgozását vagy Brechtet. A "Wenczel Napok" (csak hogy a zsűrit idézzem) a C4 előadásával kezdődött, ami számomra a második meglepetést okozta a nap folyamán. Mármint nem az, hogy felléptek, hanem hogy külön kisebb jelenetekkel, ami szinte úgy tűnt, mintha nem is egy csoportot alkotnának. Különösnek találtam! Nálunk találkozhattunk "Faust"-tal, azokkal, akkikkel rendületlenül "Godotra vártak", de akár tehettünk "Sok hűhót semmiért" a "Nyílt tengeren" is. Sajnos, az utánuk következett a Reactor, így csak 1-2 részletet láthattam. Varju Nándi rendezésében folytatták az Othellót, aki szerintem mondhatom, hogy nagy sikert aratott a közönség soraiban. (Sőt, akár még a zsűrinél is, ha úgy fogjuk fel.) Bár látni csak videón láthattam, nem lehetett nagyon rossz előben sem. Legalábbis a szerepek mindenkinél bejöttek, és élveztünk a színpadon lenni! Sajna ezután 1-2 darabról lemaradtam, de ha jól tudom, az óváriakkal a népmesék világába kalandozhattunk el "A rátóti csikótojás" megszülése közben, de Edit rendezésében megismerhettük "A fülemüle" történetét is. (Remélem, nem hagyok ki senkit, ha mégis, bocsí...). Még a "Wenczel-délelőtt" folyamán nyerhettünk betekintést Adrian Mole titkos naplójába, sőt egészen Kínáig eljuthattunk, hogy megtudjuk, milyen az élete egy "szecsuani jóléleknek". Természetesen Sopron is jelen volt lelkes képviselőivel, bár szerintem (meg a zsűri szerint is) tavaly sokkal jobban választottak. Hajnóczi Péter ezt a darabját, bár nagyon szégyellem, de nem bírtam végigülni. Már akkor nagyon meglepődtem (a nap folyamán harmadszor), amikor az első cigire rágyújtottak, de a negyedik után már el kellett hagynom a termet a meglepetéstől. No de hamarosan visszatértem. Miután a zsűri is kinyújtóztathatta elzsibbadt tagjait, szinte újult erővel folytatódott a zsűri által most már "Szilvia Napoknak" nevezett fesztivál. Finisként két, szintén eszméletlen darabot láthattunk, sőt nyugodtan mondhatom, hogy élvezhettünk az Arrabona ill. az Ar(t)culat előadásában. Fantasztikusnak találtam, hogy sugárzott az erő a darabokból. Végre az almacsutka-gyűjtés miértjére is fény derült. Mindkettő nagy sikert aratott, nem csak a közönség, hanem a zsűri soraiban is. Ezt mutatta a díjátadás is, ahol az Arrabona arany, a L'artma és a ReActor ezüst, az Ar(t)culat, az ÚjKezdő és az

egyik óvári csapat bronz oklevélben részesült. (A továbbjutásról hozzám még nem jutottak el hírek.) A Kisfaludy (vagy milyen is; én már nem is tudom) Napok - véleményem szerint - jól sikerült. Nagyon élveztem, hogy betekintést nyerhettem azokba a munkákba, amelyeken a csapatok már több hónapja (sőt...) dolgoztak, s hogy láthattam azt a sok boldog arcot a tapsvihár közben. Remélem legalább olyan jól érezték a résztvevők magukat, mint én! Ja, és gratulálok az összes fellépőnek!

Hécz Ágnes 11.A

Révai Bál 2001

A 2001-ben megrendezett Révai bál szerintem az egyik legjobb bál volt, mióta idejárom. Nekem személy szerint nagyon tetszett. A bálteremben szerencsére nem voltak olyan sokan, és ezért elég nagy hely maradt a tánctechnikák bevetésére. Ez nagyon jó ötlet, hogy a bált mindig az Arany János Ált. Isk.-ben rendezik meg, mert az az egyik legnagyobb hely ilyen sulibulik számára, csak az a baj vele, hogy túl messze van a belvárostól, és valószínűleg ezért is nem jött el minden révais. De persze ez a taxisoknak eléggé megéri. Szokás szerint, mint mindig a bálban 2 féle zenét hallhattunk. Akik az altert kedvelik, ott volt nekik a révais (ex)király, Écsi Tamás által játszott muzsika, és akik a discot részesítik előnyben (mint én is) kedvükre tombolhattak DJ ICE fergeteges mixelésére. A bál egyik csúcspontja a Neo volt, ami nekem –és még sokaknak is- nagyon tetszett. Sajnos nem maradtak sokáig, de azért a jól ismert számaikat lejátszották, amire elég sokan táncikáltak. Végre valami jó együttes is fellépett a Révai farsangi bálján. A kabik számára 2 ruhatárat biztosítottak, így nem kellett a beadásuknál óráig sorba állni, na de azért a bál végén mindenki várakozott egy fél órát, mire végre megkapta. Hiába, szerintem ez a bálók átka. Büfés Peti ismét finomabbnál finomabb kajákkal szolgált, és természetesen (csak) üccsikkel. Megkérdeztem egy-két embert mi a véleménye erről a téli rendezvényről!

Hécz Ágnes 11.A: Az előző Révai gólyabál szerintem jobban sikerült. Nem igazán rajongom a Neoért, ezért nem is bírtam sokáig. Lehetett volna jobb is.

Hegedüs Veronika 11.E: Szerintem a Neo kicsit unalmas volt, de utána nagyon jól éreztem magam, és a zene is nagyon frankó volt. Az idei Révai bál szerintem jobban sikerült, mint tavaly.

Samodai Gergő 10. F: Sajnos a sztárvendégről lemaradtam, de amúgy tetszett a bál. Elég kevesen voltak, de így legalább el lehetett férni. Emlékezetes buli volt.

Szabó Balázs (PÁGISZ): Egészen addig, míg meg nem érkezett a Neo, nem éreztem túl jól magam. De utána felpezsdült a hangulatom. Nagyon szeretem a zenéjüket, így különösen tetszett a bál.

Elég eltérő gondolatok születtek a 2001-es Révai Farsangi Bálról. Remélem, aki ott volt, mindenki jól érezte magát, és akik nem jöttek, már biztos megbánták.

Schnitzer Ágnes 11.A

Csak úgy nézelődöm...

Kétség kívül itt a tavasz. Ezt bizonyítandó, megjelentek a Baross úton a párok, megtelt a part, sőt pár "őrült" már a nyarat idéző ruhában élvezzi a napsütést.

Az ember azt gondolná, ilyenkor aztán nem lehet rossz kedvű senki. Vagy mégis? Már rítusszerűen szállok fel a buszra. Semmi extra, még az arcok is ismerősek. Nem tűnik fel a sofőr mord arca sem, amíg a mögöttem haladó lányra szabályszerűen rá nem ordít: - "Kisasszony, a bérletét normálisan kéretik felmutatni! Mi vagyok én forgóbabu?"

A megszeppent hölgyike a sofőr orra elé dugja a bérletet, aki szemmel láthatóan időlegesen lehiggadt. Nyugalma a következő buszmegállóig tart, ahol a szituáció megismétlődik. Felszállás óta figyelem egy fiatal nő arcát. Olvas, de az üvöltésre minden alkalommal felriadt. Furcsa vonásai vannak, és valamiféle hideg nyugalom sugárzik belőle. Jelez. Odalép a vezetőhöz és megkérdezi: - "Mondja, van magának családja?" A férfi hápog, a nőkről motyog valamit. A nő szól még valamit, de csak a végét hallani: -...a maga életéből kimaradt a tavasz? - és csilingelően nevet. Alanya sötét napszemüveg mögé bújik és hallgat. Sokan járunk bekötött szemmel így, kikelet táján. Rohanunk, - ki iskolába, ki dolgozni-, idegeskedünk, elmegyünk dolgok mellett. Holott itt az újrakezdés, a "tisztá lappal" ideje. Vastag ruháinkkal vajon eltűnnek-e szorongásaink? Rajtunk múlik. Most az orvos ugyan nem fog receptre napfénykúrát írni.

P. Kornélia 11.B

Egy arc a Révaiból - Győző

A hangosbemondóból már biztosan mindenki ismeri (hisz sok kiváló eredményt tudhat magáénak) személyesen azonban csak kevesen. Ő Simon Győző, a 12. F osztály egyik büszkesége. A következő kis riport róla szól, hogy Ti is megismerhessétek őt.

Azt hiszem, az első kérdés egyértelmű: hogy csúsztál ennyire "félre"?

A matek szeretetét valószínűleg nagyapámtól örököltem, ő kezdett segíteni és "terelgetni". Aztán általános iskola alsó tagozatában tanáraink biztatására versenyezni kezdtem, több-kevesebb sikerrel. Igazán nagy eredményeimet azonban a Révaiban értem el.

Simon Győző

Melyek ezek?

Az Arany Dániel matekversenyen országos 1., az Irinyi János kémiaversenyen országos 6. és egy országos fizikaversenyen 10. helyezés.

Azért én hallottam más versenyeidről is!

Igen, a Kenguru és Gordiusz matekversenyeken és a Nemzetközi Magyar matekversenyen is részt szoktam venni.

Nem vagy irigy Lacira a tavalyi jó helyezése miatt? (Vörös László, 2000. OKTV 3. helyezés matekból)

Nem, egyáltalán nem. Idén én is bejutottam a döntőbe, matekból és fizikából is. Majd elvállik, hogyan sikerül.

A felkészítő tanáraid büszkék rád, ugye?

Hát persze. Sokat köszönhetek Zábrádiné tanárnőnek, Zsebők Ottó tanár úrnak és Pósa Lajos budapesti tanáromnak.

És mi a helyzet a humán tárgyakkal?

Hááát... Azok, a törít kivéve nem érdekelnek annyira, de nem panaszkodhatom a jegyeim miatt, eddig még ötös voltam mindenből (általában).

Mit csinálsz, ha éppen nem matekkal foglalkozol?

Nagy sportrajongó vagyok, kedvencem a foci és az ETO (természetesen). Szeretem a csapatjátékokat (pl.: kézilabda) és a kerékpáros versenyeket is.

Te űzöl valamilyen sportot?

Szeretek biciklizni és úszni, de alapvetően lusta típus vagyok. Inkább TV-t nézek vagy internetezek. Ez a másik nagy szenvedélyem.

És mi leszel, ha nagy leszel?

Alkalmazott matematikus. Az ELTE alkalmazott matematikus szakára fogok felvételizni és reményeim szerint el is fogom végezni. Aztán a bankszakmában szeretnék dolgozni. Vagy az Audinál, ugyanis álmom egy Audi TT Coupé.

Remélem, egyszer majd lesz egy olyan autód. Sok sikert a további tanulmányaidhoz és az OKTV-hez! Köszönöm a beszélgetést.

Jaross Ágnes 12.F

Országos döntőbe jutottak

Nemes Tihamér Számítástechnikai verseny

Simon Balázs 10. F

Rendes Gábor 10. F

Fehér Ádám 10. F

Irinyi János Kémiaverseny

Kriván Eszter 9. D

Bartalos János 10. D

Zrínyi Ilona Matematikai verseny

Lang Krisztina 7. F

Varga Tamás Matematikai verseny

Lang Krisztina 7. F

Szücs Krisztina 7. F

Kitnibel Pál Biológia verseny

Kauker Bálint 9. A

Ókortudományi Társaság Latin verseny

Mészáros Zsolt 9. F

Nyelvünkben élünk Magyar nyelvi verseny

Szabó Zsófia 7. F

OKTV döntőbe jutottak**Angol:** Tóth Anita 11. F, Takács Boglárka 11. D**Történelem:** Kui Szilárd 11. B**Fizika:** Simon Győző 12. F, Vörös László 12. F**Német:** Berényi Ádám 11. D, Boda Enikő 11. A, Dávid Ádám 11. A**Filozófia:** Pápai Zsanett 12. F**Biológia:** Lendvai László 12. F**Matematika:** Simon Győző 12. F, Vörös László 12. F**Búcsúzik a 12.C!**

Lassan eljön a mi időnk. Az eddigi ballagásokon csak sorfalat álltunk, s idén mi leszünk a főszereplők, nekünk állják a sorfalat. Furcsa ez az egész...

Ha kicsit jobban belegondol az ember, hamar rájön, hogy nem is olyan régen voltunk elsősök... Első osztály; ismerkedés a köbön (persze, akik voltak gólyatáborban, ők már többé-kevésbé ismerik egymást). Van, akinek akadnak új arcok, s van, akinek mindenki új. Pár hét, pár hónap alatt összerázódik az osztály, kialakulnak barátságok és haveri körök, melyek jelentősen befolyásolják az

egyedek középiskolai éveinek hátralevő részét. Sokminden kiderül sokmindenkiről a feleletek és egyéb hozzászólások során. Nálunk is valahogy így telt az első év a Révaiban!

Az ezt követő nyári szünetben sem felejtettük el egymást teljesen, néhányan a balatonfűzfői táborban töltöttük augusztus elejét.

A második év egyfajta köztes időszak volt. Új barátságok születtek, "régiek" mentek tönkre. Szerintem a leglazább évünk volt ez. A jegyeink még nem számítottak sehova; osztálytársainkat már kellőképpen ismertük, így a tanulgatáson kívül nem sok dolgunk akadt. Figyeltük a diákdiri kampány és választás folyamatát, már gondolva a következő évre. (A 107-es termet ezalkalommal sem sikerült kiérdemelnünk osztályátlagunk alapján!)

Ezután jött a harmadik "idény"... Sejtettük, hogy mozgalmas lesz, de hogy ennyire... Már az év elején elkezdődött a diákigazgató-örülthez szükséges szponzorok gyűjtése, ötletgazdák kinevezése, jelöltek kiválasztása, otthon pedig az anyukák és a sütők melegítése. Másfél-, kéthónapos teaüzenetek, csecse-becse osztogatás, kajaszervezés a "választópolgároknak" és persze bulizás. Ez az egész móka hihetetlenül összehozta az osztályt (és szerintem az évfolyamot is egy kicsit). Már majdnem érvényesült az "Egy mindenkiért, mindenki egyért" elv. Mindeközben pedig osztályzatainkat is kordában kellett tartanunk, hiszen nem akartuk elszúrni továbbtanulási esélyeinket. Ezúton is szeretném megköszönni tanárainknak ezidő alatt tanúsított megértésüket. Úgy tűnt, kicsit lassabban ugyan, mint az előző, de ez az év is elillant.

Szinte észre sem vettük, s már a negyedik év elejét tapostuk. Egyre többször hangzott el tanáraink szájából az "érettségi" kifejezés, mely egy olyasfajta misztikus vizsgasorozatot takar, melyre az egyetemisták és főiskolások kellemes és szép emlékként gondolnak, de mi még egészségesen be vagyunk rezelve tőle. Az év eddigi részét feláldoztuk a tanulás és az "A" és "B" lapok fáradságos kitöltésének oltárán. Lassan előjönnek az előző három évben tanult matek, töri, magyr, stb. anyagok, melynek következménye, hogy rádöbbenünk, mit nem tudunk valójában, s hogy akad még egy-két fehér folt tudásunk térképén. Mindezek ellenére mi bátran szembeszállunk a kihívással, (mely még egy szám-tech vizsgával is tarkítva vagy) s ha idegrendszerünk engedi, akkor le is fogunk érettségizni. Elszántságunk töretlen és letörhetetlen (azt hiszem)!

Sors- és évfolyamtársaimnak ajánlanám Cromwell Olivér jelmondatát az érettségire:

"Bízz Istenben, és tartsd szárazon a puskaport!"

Az utánunk következőknek pedig csak annyit: Csak kitartás! Lesz még rosszabb!

Az egész osztály nevében pedig csak ennyit:

KÖSZÖNJÜK RÉVAI!

Erdélyi Gergely (Carlos) 12.c

Egy hetünk Erfurtban

És milyen volt? - hangzik a kérdés édesanyám szájából hazaérkezésem napján. - A város szép - válaszolom orientálva a beszélgetés témáját csupán a kirándulás turisztikai részére. Természetesen mindenki találgatott az úton, ki kinél fog aludni. Különösen Erna és én voltunk izgatottak, mivel fiúhoz osztottak be minket. Steve és Oliver zengte az egész busz kórusban, az igazgató úrral az élen. Az első este tehát fény derült mindenre: Steve nyolcadikos, Oliver végzős, Oliver jófej és Steve bátyja is. "Örömmel" tapasztaltuk, hogy az iskola állapota Németországban sem jobb, mint nálunk, sőt a Révai sokkal jobb, mint az a Albert Einstein Erfurtban. A sulis szellemisége meg sem közelíti, viszont azok a tükrök és azok a tágas WC-k elnyerték tetszésünket és az igazgató úrét is, úgyhogy a következő beruházás tárgya már megvan, ezt megígérték. Tübingia, ha közhelyes is, de egy ékszerdoboz. Mindig hiányzott a hegyvidék, a vad erdők, a hatalmas hó. Hiába volt március, megkaptam, amire vágytam. Lehet, hogy csak nekem tűnik így, vagy a tudatlanságom és tájékozatlanságom az oka, de teljesen új dolgokkal találkoztam a bulizás, a jó hangulat és a haverkodás a németekkel most nekem kimaradt. Az igazi élményt a táj, az élő történelem jelentette. Azt a sok mindent, amivel ott megismerkedtem, még nem sikerült feldolgoznom. Különösen nagy hatással volt rám a buchenwaldi koncentrációs tábor. Teljesen a képzeletünkre kellett hivatkozni a látogatás során, mivel a tábor eredeti képét nem igazán sikerült visszaadni, abból kellett összeállítanunk, amit eddig történelem órán hallottunk vagy filmekben láttunk. Igazán izgalmas volt, és úgy hiszem, maradandó. Weimar a kultúra fővárosa, meglátszik, hogy idegenforgalmából él. Goethés bögre, tányéralátét, reklámtáska Schiller arcképével, elég kiábrándító dolgok ezek. A Goethe-ház és a Liszt Ferenc házának megtekintése után közös fotózkodás és pózolások következtek a városi park műronjain. Másnap munka a könyvtárban a szorgalmasabbjainak, ugyanis az itthonról vitt alkotásokat megfelelően tálni is kellett. Erre a városi könyvtár tökéletes helyszín volt. Gyerekzsivaj a meserészlegen, mi pedig szabadidőnkben kutakodtunk a kölcsönözhető CD-k és kazetták között. A csapat másik fele megnézte, hogy zajlik egy tanóra az "Einsteinben". Számunkra ez az élmény kimaradt. Az autó beleragadt a hóba, és nem tudtunk 3/4 8-ra bemenni az iskolába. Az a hó, amire annyira vágytam, most derékba törte wartburgi kirándulásunkat. Így Eisenachban a Luther- és a Bach-ház megtekintésével kellett beélnünk. Igen jópofa dolognak találtuk Luther téziseinek egyikét zoknin megörökítve. Erfurt és Győr testvérváros, mint utóbb kiderült. Hogy hogyan kerültünk oda? Forgattunk egy német nyelvű filmet, amely a kollégisták életéről szól itt Győrben, mások újságot, társasjátékot, fotóalbumot készítettek a Sokrates-program keretein belül.

Azt nem mondhatom, hogy megváltozott a világszemléletem az utazás folyamán, egy azonban biztos, Tübingiának sikerült belecsempésznie magát a szívembe.

Ölveczky Anna 10.B

Búcsúzik a 12.A!

2001. január 4. (szerda) Ma kaptuk a feladatot, hogy végre valahára írjuk meg a Mi történetünket. Nehéz. Nem is tudjuk, és nem is igazán lehetne összegezni az elmúlt négy évet. Ezért inkább úgy gondoltuk, felelevenítünk néhány számunkra fontos pillanatot, vagy ha úgy tetszik, visszalapozunk a naplónkban...

1997. tavasza Harminchat ember örült, hogy felvették a nagymúltú Révai Gimnáziumba.

1997. szeptember 1. (hétfő) Négy év alatt talán az egyetlen olyan évnyitó, ahol még mindenki próbálta jobbik énjét mutatni (az acélbetétek és a festett haj még a jövő zenéje volt).

Az osztály harminc lánytagjának kisebb szívrohamot okozott a tény, hogy mindössze hat fiú van (és abból négy Gergő!). Ám megnyugtató közölgés, hogy másodikra a számuk hétről hétre növekedett (megjött a Rajos).

1997. szeptember 3. (szerda) Az osztály minden tagja megtanulta tanárainkkal együtt, hogy a Fanni nevét úgy kell leírni, hogy T R U N K Fanni.

1997. december 18. (csütörtök) Az első osztálybulin, ami valóban fergetegesre sikerült (ebben nagy szerepe volt Baczinak, aki a zenét szolgáltatta). Ugyanezen a napon adtuk elő első karácsonyi műsorunkat, ami nemcsak tanárainkat, de minket is meghatott. És az utolsó olyan év, amikor senki nem felejtett el gyertyát hozni!!!

1998. január 16. (péntek) Testvérosztálybulink: akkor még csak a fiúk tudták, hogy ez nem volt a legjobb ötletünk...(mondanunk sem kell, hogy az említett osztályban egyetlen lány sem volt...)

1998. május 19-20. Kirándulás Kőszegre és Szombathelyre. Hatalmas pakkokkal megrakodva (még kezdők voltuk ebben) meneteltünk a kőszegi vasútállomástól a szállásunk felé szakadó esőben. Másnap negyven fokos hőségben sétáltunk Szombathely utcáin.

1998. június 5. "Sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy. Várj, míg felkel majd a nap." Elbúcsúztattuk Fannit, aki egy évre Amerikába ment.

1998. június 16. Az első évváró, bizonyítványosztás. És az első olyan nyár, amikor már tényleg révaisnak mondhattuk magunkat.

1998. augusztus 31. Reggel 9 óra: évnitó. Most már nem mindenki mutatja a legjobb arcát. Az elegáns megjelenés és a félénk mosoly már jó pár embernél hiányzik. Mindenki ott a boldog tudat, már nem mi vagyunk az elsősök.

1998. október 9. A L'mbéria hatalmas bulija, ahol nemcsak mi, hanem sokan mások is jól érezték magukat.

Gyakorlatilag az egész év tanulással telt el, nem történt semmi különös, semmi kirívó, de hogy miért?

1999. május 13. Kurányi Ildikó tanárnő jóvoltából ellátogattunk a soproni színházba, ahol Az apostol c. darabot néztük meg. Az előadás jó volt. A két óra zötykölődés a buszon már kevésbé. De Henriket az új osztály, új oldaláról ismerhette meg. Bemutatkozott, mint showman.

1999. május 16-17-18. Osztálykirándulás. Gokartozás Visegrádon, bowlingozás és focizás a szállásunkon, egy Eger közeli kis faluban, éjszakai bújócska, amit nagy dumaparti követett. Mindenki elmondta a másoknak, hogy : "de hát én azt hittem, te utálsz...", és az osztály kezdett egész jól összerázódni.

Kiemelkedési lehetőség

Köztudott, hogy minden évben megrendezik a német OKTV-t két kategóriában, attól függően, hogy a résztvevő mennyi órában tanulta a nyelvet. Ha valaki bejut az OKTV országos fordulójába, és elnyeri az első tíz hely egyikét, automatikusan felvételt nyer a valamiféleképpen nyelvek felé orientálódott felsőoktatási intézményekbe.

Reméljük, így fog ez idén is történni, hiszen a Révai 3 diákja még mindig versenyben van, két fordulót hátuk mögött hagyva. Az első fordulóban egy 50-es tesztet kellett kitölteni, melyben egyre jobban nehezedtek a tesztkérdések, főleg nyelvtanra épült, de néhol a logika is nagy szerepet játszott, hiszen a feladatsor szöveg-kiegészítő és szövegértési gyakorlatokban is bővelkedett. Mindezek után egy fogalmazást kellett írni egy megadott témával kapcsolatban, ami idén a közösség hatása az egyénre (család, iskola, barátok tükrében) volt. Ezek kijavítása és elbírálása után kiderült, kik jutottak a második fordulóra, ami újabb rostát jelentett.

A három szerencsés egyikét sikerült meginterjúvolnom. Boda Encsiről van szó, aki a 11. A tanulója. Gál Ildikó tanárnő készíti fordulóról fordulóra, ráadásul fontos tudni Encsiről, hogy kiváló nyelvérzékkel rendelkezik. Először, amikor megkérdeztem, csak apró részletek jutottak eszébe: elég hideg volt a suliban, ugyanabban a koleszban voltunk, mint elsősben, osztálykiránduláson, a kávéautomata jó volt, meg ilyesmik. Na meg persze az, hogy a német OKTV iőpontja majdnem egybeesett az angol nyelvvizsgájával, ami meglehetősen megnehezítette a felkészülést.

Komolyra fordítva a szót, elmesélte, milyen feladatok vártak a versenyzőkre második nekifutásra. Ismét egy tesztet kellett megbirkózniuk egy hallás utáni szövegértést követően. Majd mindenkinek ugyanarról a szövegről kellett beszélni, ami egy német filmsorozatról szólt. Ezután minden versenyzőnek ugyanazt a manapság közkezdvelt szappanoperáról szóló kérdést tették fel. A 24 résztvevőt egyenként hívták be, és aki már végzett, a teremben kellett maradnia, nehogy a többiek előre megtudják a kérdést. A legutolsó feladattal, egy memoriter elmondásával fejeződött be a színvonalas verseny. Mára már a diákokat hivatalosan is értesítették továbbjutásukról. Három révais került be az országos döntőbe, ahol az iskolák legjobbjai mérik össze tudásukat. Minket Boda Enikő (11. A), Dávid Ádám (11. A) és Berényi Ádám (11. D) fog képviselni a neves eseményen.

A harmadik, egyben utolsó fordulót április 5-én, Budapesten rendezik meg. Gondoljunk majd rájuk, hiszen nagy tudást igényel az idáig való eljutás is. Úgy érzem, erről a versenyről csak nyertesén térhetnek haza, bármi lesz is a végeredmény.

Babos Georgina 11. A

A Kisfaludy Napok eredményei 2001

	arany	ezüst	bronz
Diákírók, diákköltők	-	-	1
Szólóének, szólóhangszer	1	2	4
Diákszínpadok	-	2	1
Vers- és prózamondás	-	1	-
Pop-rock, Jazz, stb.	1	-	1
Honismeret, helytörténet	-	1	1
Képzőművészet	1	3	-
Összesen	3	9	8
Pontszám	15	27	8

Összpontszám/helyezés: 50/III.

Diákírók, diákköltők

Bronz: Pápai Zsanett (12.F)

Szólóének,szólóhangszer

Arany: Balogh Károly (9.D), Czeglédi Bálint (12.F)

Ezüst: Nagy Veronika, Nagy Bernadett (11.C), Börzsei Lilla (11.F), Bóka Andrea (9.D), Szalánczy Sára (9.A), Torda Anikó (9.C)

Bronz: Nagy Veronika, Nagy Bernadett (11.C), Takács Klára (12.B), Jósvai Eszter (12.D), Schmidt Eszter (10.E), Szabadi Mária (10.E)

Diákszínpadok

Ezüst: ReActor színpad, L'art-ma színpad

Bronz: Ar(t)culat színpad

Vers-és prózamondás

Ezüst: Szár Mária (12.B)

Pop-rock, jazz, stb.

Arany: Holló énekegyüttes

Bronz: Pápai Zsanett (12.F), Pápai Barbara (12.C)

Honismeret, helytörténet

Ezüst: Bárány Krisztián (11.B)

Bronz: Papp Anita (11.E)

Képzőművészet

Arany: Takács Boglárka (11.D)

Ezüst: Pápai Zsanett (12.F), Tompos Zsófia (10.F), Táncos Tibor(12.F)

Révaisok németországi szereplése

A múlt év novemberében egy fehér, Vektor Kft. Feliratú Nissan mikrobusz állt meg a Révai mögött: a Sani Singers énekesei rakodták be csomagjaikat, majd elindultak Németország felé.

Hogy kapta a meghívást éppen a Sani Singers?

Szombathelyi Szaniszló, az együttes vezetője:

1982 ősze óta működik az együttes, így egyre több helyen ismernek már minket. Ez az út egy szerencsés találkozás eredménye. Az évente megrendezésre kerülő "Karlsruher Bücherschau" (Karlsruhe-i könyvszemle) díszvendége Magyarország volt és a megnyitó ünnepségre kerestek olyan zenét, ami a magyar zenekultúrát képviseli, de eltér a megszokott hangzásvilágtól. A

szervezők a legjobbkor kapták meg angol dalokat tartalmazó demo kazettánkat és kérték, küldjünk nekik magyar dallamokat. Ez nagyon könnyen teljesíthető kérés volt, hiszen néhány hónappal korábban felvettük az ingolstadt-i magyar esten adott koncertünket. Ezt a felvételt elküldtük és postafordultával jött a felkérés.

A megnyitón kívül volt más fellépés is?

Drexler Vajk:

Természetesen. A könyvszemlén többször is, ezenkívül Mannheimben, Heidelbergben, Ludwigshafenben is énekeltünk néhány dalt és volt egy egész estét betöltő koncertünk egy Malsch nevű kisvárosban, Karlsruhe mellett. A megnyitó érdekessége volt, hogy előadónak hívták a szervezők a mélyen vallásos német popsztár Xavier Naidoo-t, akinek a kérésére a helyszínen rögtönzött közös koncertre került sor néhány dal erejéig. Meghívást kaptunk tőle a bécsi koncertjére, így április 9-én mi is ott leszünk.

Milyen érdeklődés kísérte fellépéseiteket?

Miklós Hajnalka:

Mindenütt telt ház előtt léptünk fel, és mint a koncertek utáni beszélgetésekből kiderült, rengeteg német rajong a magyar zenéért, nagyon sok magyar él kint. Egy nyugdíjas hölgy például minden koncertünkre eljött, még ajándékokat is kaptunk tőle. Külön öröm volt számunkra, hogy kint tanuló magyar egyetemisták is eljöttek meghallgatni minket, köztük több egykori Révais diák.

Ti hogy éreztétek magatokat az egyhetes távollét alatt?

Nyikes Laura:

Nagyon jól. Sajnos, hamar eltelt az a pár nap. Bár fárasztó volt a sok utazás, a sok élmény mindenért kárpótolt, azt hiszem egy életre szóló emlék marad.

Voltak negatívumai is a turnénak?

Burány Krisztina:

Sajnos, a betegség nem jól időzítette látogatását a csapatnál, így aztán adódtak kisebb gondok. A koncertek után derült ki: bizony már kellene, hogy saját CD-nk legyen, reméljük, hogy az idén el is készül az első. Néha kellemetlenséget okozó érdekesség volt, hogy amikor helybéliek vezettek minket, többször is eltévedtünk.

Mik a közelebbi-távolabbi tervek?

Begya Orsolya:

Szeretnénk elkészíteni első albumunkat, ami igen kemény és időigényes feladatnak ígérkezik. Már voltunk próbafelvételen és kiderült, nagyon nagy koncentrációra van szükség a stúdióban, ott a legapróbb hibák és hiányosságok is pillanatok alatt kiderülnek. Ezenkívül itt Győrben, a közelben és távolabbi is további fellépések várnak ránk, ahol az eddigiekhez hasonló lelkesedéssel szeretnénk a hallgatóságunknak kellemes perceket szerezni, együttesünk, iskolánk, városunk, hazánk jó hírét öregbíteni.

Változott-e ezzel a vendégszerepléssel az életetek?

Drexler Vajk:

Az ilyen - összezártsággal együtt járó - utazások nagyon alkalmasak arra, hogy egymást alaposabban megismerjük, rejtett tulajdonságok is napvilágra kerüljenek. Engem kellemes csalódások érték utitársaimmal kapcsolatban: ez a közösség az összezártság és a nyilvánvaló különbözőség ellenére harmonikusan tevékenykedte végig az egész turnét. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani mindenkinek, aki hozzásegített minket az eredményes szerepléshez.